

ikke kunde falde et saa velopdragent Ministerium ind som det, vi have i dette Øjeblik. Det kunde vanfølgelig tænkes, at det i nogen Henseende skulde være kommet uden for nogen af de fundamentale Grundsætninger, saa vel for den semitiske som for den indoeuropæiske Race allerede paa dette Tidspunkt. Der kan være nok at gøre og nok at lide i, navnlig med den sidste Valgdag i Baghaanden, for de forenede Partier, saa at det vilde urimeligt, at de allerede nu skulde give sig til at være uvenlige i Form og Tone imod hinanden. Hvis dette fandt Sted, vilde jeg sige, at det var at gaa for vidt. Derfor misbilliger jeg ogsaa i allerhøjeste Grad en Artikel som den, det ærede Medlem fra Køge (Alberti) oplæste af „Nationaltidende“. Jeg opfatter det som Udslag af en Moral, der har været fordømt fra Menneskehedens allerældste Tider, at man allerede efter 3 Sommermaaneder vil stemple sine allierede, sammen med hvilke man udgiver sig for at have reddet Fædrelandet, som nogle, der ere „hule i Ryggen“. Det anser jeg for en Handlemaade, der maa finde enhver rettænkendes Misbilligelse, og som er af en saadan Art, at det forekommer mig, den ikke burde have fundet Sted. Det er ikke tilstrækkeligt, synes det mig, at sligt kan findes inden for den ene Side af de allierede, det er langt fra tilstrækkeligt, at man blandt de andre taler mildere. Man bør alvorlig paatale slige Ørtinger som Udslag af en Sindsstemning, der er af afhæntist eller madagaskarensist Karakter, som værende af en vildere og uforsønligere Natur, end der hidtil har været forefundet inden for de Racer, som vare vore Forsædre og alle andre Nationers Forsædre i Europa.

Jeg skal nu tillade mig et Par Bemærkninger angaaende et Spørgsmaal, som er behandlet her under Finansloven, og det er Spørgsmaalet om Fortsættelsesstoler i Sammenligning med Høststoler. Jeg ved, at det er et ganske overordentlig vanfølgeligt Spørgsmaal at afgøre, men jeg ser dog ikke rettere, end at man ikke bør tage disse Fortsættelsesstoler som noget ganske særlig udemokratisk, det tror jeg ikke, der er nogen speciel Grund til. Jeg tror meget vel, det lod sig hævde, at Høststolene og deres Jolk og det, der knytter sig dertil, er i lige saa fuld Grad noget udemokratisk som Fortsættelsesstolene.

Efter dette skal jeg gaa over til at omtale et Spørgsmaal, som den højtærede Indenrigsminister fornylig har fremdraget ved et Cirkulære til samtlige Landets Amtmænd. Jeg havde ventet, at dette Spørgsmaal var blevet behandlet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgfreds

(Korsgaard). Det ærede Medlems Blad har jo i indeværende Sommer i en Række Artikler omtalt dette Spørgsmaal, og jeg vilde derfor have fundet det naturligt, om det var ham, der havde taget fat paa Spørgsmaalet og draget det frem her i Tinget. Det Spørgsmaal, jeg sigter til, er: de danske Købstæders Fremgangsmaade med Hensyn til at tillade den fri Indførsel fra Landet af Rød og af det saakaldte Affald fra Slagterierne. Jeg tror, at dette Spørgsmaal med Rette er draget frem af den højtærede Indenrigsminister, og jeg vilde ønske, at man i Fremtiden vilde gaa meget videre baade i at undersøge Købstædernes Berettigelse til den Handlemaade, som de vise i dette Spørgsmaal, og i at medvirke til en Forandring af de Former, under hvilke der hidtil er handlet. Sagen er jo den, at det er et meget vigtigt Spørgsmaal. Her sidde vi i dette Ting Aar efter Aar og give sammen med den høje Regering Love, som skulle lette Udførslen af slagtet Rød og slagtede Svin her fra Landet. Det forudsættes selvfølgelig, saa vel af det høje Ting som af Regeringen, at det ringere Rød, der ikke udføres, kan være meget sundt og meget brugbart lige saa vel som Afaldsdelene fra Slagterierne, baade de private og Andelsslagterierne, at alt dette kan være meget sundt Værel, som bør forhandles og bruges her i Landet, og jeg ser da ikke rettere, end at i dette Spørgsmaal falde saa vel Købstædernes som Landets Interesser fuldstændig sammen. Men saa forstaar jeg ikke andet, end at de Bladartikler, jeg for sigtede til, havde den mest fuldkomne og utvivlsomme Ret, da de i Sommer hævdede, at det i uhyre Grad var i Byernes Interesse, at Tilførslen af slagtede Ting tillodes. Det er desværre blevet saaledes her i Landet, at man med Rette kan sige, at Bestemmelserne i de fleste Byers Sundhedsvedtægter paa dette Punkt ere aldeles irrationelle. Tage vi saaledes Slagteribestemmelserne for Byen Kjøbenhavn, saa bestemmes der, at naar der her til Byen indføres et Antal Svin, og der sammen med disse præsenteres et tilsvarende Antal af Hjorter, Vævere, Struber og anden Indmad, saa bliver det antaget og stemplet, hvis det ikke i sig selv findes at være sundhedsfarligt, og kan da frit forhandles i Byen, men komme de forskellige nævnte Dele selvstændig uden at være ledsagede af et tilsvarende Antal Svin, ville de ikke kunne antages her i Byen. Forhandling af dem vil da være tilladt i vor Nabolandskommune, medens Indførslen her til Byen endogsaa vil være en strafbar Handling. Det forekommer mig at være aldeles irrationelt. Det er aldeles umuligt for Rødkontrollen